S.O.S.
Maysa Chouaibi, 15 jaar
Wolfert Tweetalig, Rotterdam

‘*Oorlog creëert asielzoekers, die recht hebben op een veilige plek. Asiel is een mensenrecht, geen gunst. Twee deuren symboliseren ons beleid, waarin je uiterlijk bepaalt of je veilig bent of niet. Tijdens een protest tegen de genocide in Gaza raakte de schreeuw om gerechtigheid van een klein jongetje mij diep. Zijn stem echoot door deze foto, hopelijk ook in jouw hart.*’

S.O.S.
Maysa Chouaibi, age 15
Wolfert Tweetalig, Rotterdam

‘*War creates refugees, who have the right to a safe place. Asylum is a human right, not a favour. Two doors symbolize our policy, where your appearance determines whether you’re safe or not. During a protest against the genocide in Gaza, the cry for justice from a small boy moved me deeply. His voice echoes through this photo, and hopefully also in your heart.*’

Daniël
Jorik Rap, 20 jaar
Koning Willem I College, Wijchen

‘*Daniël is een jongen uit Oekraïne die met zijn ouders vluchtte voor de oorlog. Na zes weken reizen vonden ze onderdak in een* tiny house *bij ons. Daniël was vrolijk, nieuwsgierig en vol verhalen. Zijn ogen vertelden meer dan woorden konden. We bouwden snel een hechte band op. Deze foto is meer dan een portret, het is een symbool van hoop, veerkracht en verbondenheid.*’

Daniël
Jorik Rap, age 20
Koning Willem I College, Wijchen

‘*Daniël is a boy from Ukraine who fled the war with his parents. After travelling for six weeks, they found shelter in a tiny house on our property. Daniël was cheerful, curious, and full of stories. His eyes told more than words ever could. We quickly formed a close bond. This photograph is more than a portrait; it is a symbol of hope, resilience, and connectedness.*’

Hallo Nederland, mijn toekomst begint

Anjel Alassaf, 19 jaar

Mbo Rijnland / ISK, Zoetermeer

1. *2006. Op dit punt werd mijn verhaal geboren*
2. *Hier in mijn kerk werd mijn hart gevuld met liefde en geloof*
3. *Mijn vriendin voor altijd*
4. *2023. Ik was alleen, maar mijn familie was mijn grootste supporter*
5. *Deze herinneringen draag ik altijd in mijn hart mee*
   Mijn tweede familie
6. *Nieuwe vrienden uit verschillende culturen*

Hello the Netherlands, my future begins

Anjel Alassaf, age 19

MBO Rijnland / ISK, Zoetermeer

1. *2006. This is where my story began*
2. *Here, in my church, my heart was filled with love and faith*
3. *My friend forever*
4. *2023. I was alone, but my family were my strongest supporters*
5. *I carry these memories with me, always, in my heart*
   My second family
6. *New friends from different cultures*

Series of Unfortunate Events
Ashlynn van der Meer, 15 jaar

Willem Blaeu, Alkmaar
Deze fotoserie is gemaakt met de app Photoroom

‘*Met deze foto’s wil ik laten zien dat niet iedereen meteen de hulp krijgt die ze verdienen, maar dat er altijd wel licht aan het einde van de tunnel is. Je weet niet hoe lang de tunnel is en donker kan hij zeker zijn, maar uiteindelijk zal dat licht in zicht komen.*’

Series of Unfortunate Events
Ashlynn van der Meer, age 15

Willem Blaeu, Alkmaar
This series of photographs was created using the Photoroom app

‘*With these photographs I want to show that while not everyone receives the help they deserve straight away, there is always light at the end of the tunnel. You don’t know how long the tunnel will be, and it can certainly be dark, but eventually that light will come into view.*’

Salah
Eva van Kampen Franco, 16 jaar
School voor Jong Talent, Wassenaar

‘*Salah is een vluchteling uit Syrië, maar dat zegt weinig over* wie *hij is. Hij heeft mij en mijn gezin laten zien hoe belangrijk verbinding is. Elkaar willen begrijpen, elkaars culturen met elkaar delen en openstaan voor nieuwe ideeën en perspectieven, maar vooral ook luisteren en meeleven. Salah liet ons zien dat de wereld veel groter is dan onze eigen verzameling van ervaringen.*’

Salah
Eva van Kampen Franco, age 16
School voor Jong Talent, Wassenaar

‘*Salah is a refugee from Syria, but that says little about* who *he is. He has shown me and my family how important connection is: wanting to understand one another, sharing our cultures, being open to new ideas and perspectives – and, above all, listening and empathizing. Salah helped realize that the world is much bigger than our own collection of experiences.*’

Thuis
Neeltje van der Laak, 19 jaar
Sint Lucas, Deurne

‘*De mensen die ik fotografeerde, vertellen een verhaal over een nieuw leven beginnen. Ze willen graag meedoen in Nederland: de taal leren, werk vinden en nieuwe vrienden maken. Toch lukt dat niet altijd even makkelijk, omdat de kansen oneerlijk verdeeld zijn. De foto’s laten zien hoe sterk hun verlangen is om echt onderdeel te worden van de samenleving, ondanks de uitdagingen.*’

Home
Neeltje van der Laak, age 19
Sint Lucas, Deurne

‘*The people I photographed tell a story about beginning a new life. They want to take part in life in the Netherlands: to learn the language, find work, and make new friends. Yet it isn’t always easy, because opportunities are not fairly shared. These photographs show how deeply they wish to become a part of society, despite the challenges.*’

Vraagteken
Khadija Saidi, 17 jaar

ROC Midden Nederland, Amersfoort

‘*Met behulp van mijn fotoreeks laat ik verlies in verbeelding zien. Het is geen keuze uit gemak, maar een vlucht uit nood. Iedereen ziet de kinderen komen, maar niet wat ze achterlieten. Kinderen begrijpen het niet. Ze willen terug naar wat ooit normaal was. In hun hoofd is er een heel leven, maar in werkelijkheid is er niets om te beleven.*’

Question Mark
Khadija Saidi, age 17

ROC Midden Nederland, Amersfoort

‘*Through my series of photographs, I explore the concept of loss. This is not a choice made out of convenience, but an escape born of necessity. Everyone sees the children arrive, but not what they left behind. Children don’t understand. They want to return to what was once normal. In their minds a whole life continues, but in reality there is nothing left to experience.*’

Ooit
Amina Alagha, 22 jaar
ROC Midden Nederland, Putten

‘Soms voel ik me overal een beetje thuis, en nergens helemaal.
Deze fotoserie gaat over het gevoel van ergens tussenin zitten, iets dat mensen vaak ervaren in asielprocedures. De puzzelstukken symboliseren identiteit en onvolledigheid. Een verloren stuk toont verwarring, verbonden stukken zoeken naar samenhang, en deels complete stukken laten de vraag open: wordt het ooit compleet? De beelden tonen de harde realiteit van asiel en verbondenheid.’

One Day
Amina Alagha, age 22
ROC Midden Nederland, Putten

‘Sometimes I feel a little at home everywhere, and nowhere entirely.
This series of photographs is about the feeling of being stuck in-between, something that people often experience during the asylum process. The puzzle pieces symbolize identity and incompleteness. A missing piece shows confusion; joined pieces a search for coherence; and partly completed sections leave the question open – will it ever be complete? These images show the stark reality of asylum, and the longing for connection.’

Belgrado, Servië
Sofija Dutina, 18 jaar

Eerde International Boarding School, Ommen
bij elkaar gebracht vanaf april 2025–tot nu

‘Stille schreeuw voor ons thuis, vechtend om onze trots terug te krijgen. In ditzelfde land verdelen onzichtbare grenzen onze realiteiten, waarden en hoop – maar er is altijd een verbinding – hetzelfde verlangen naar een veilig, stabiel thuis en een warme knuffel.
Heftige tijden, vol verdriet en snakkend naar afsluiting. Het schijnsel van een gewone droom zal onze opgedroogde tranen van morgen redden.’

Belgrade, Serbia
Sofija Dutina, age 18

Eerde International Boarding School, Ommen
collection from April 2025–ongoing events

‘Silent scream for our home, fighting to get our pride back. In the same country, invisible boundaries divide our realities, values, and hopes – but there is always a connection – same desire for a safe, stable home and a warm hug.
Harsh times, full of grief and bleeding for closure. The light of a simple dream will save our dry tears of tomorrow.’

Onzichtbaar
Lorenzo Colesanti, 17 jaar

Rijnlands Lyceum-Oegstgeest, Leiden

‘*Asiel is meer dan een plek. Het is wachten, herinneren en hopen. Ik ging op zoek naar sporen van kwetsbaarheid en leegte: verlaten schoenen, een schaduw op de muur en verborgen gezichten. Voor mij geven deze foto’s het gevoel van bescherming zoeken – en de hoop op een nieuw begin.*’

Invisible
Lorenzo Colesanti, age 17

Rijnlands Lyceum-Oegstgeest, Leiden

‘*Asylum is more than a place. It is waiting, remembering, and hoping. I went in search of traces of vulnerability and emptiness: abandoned shoes, a shadow on the wall, and hidden faces. For me, these photographs convey the feeling of seeking protection – and the hope of a new beginning.*’